

Prof. univ. dr.ing. Teodor SĂVEANU

S-a născut în anul 1912, la 9 februarie, în comuna Dumbrăveni, județul Suceava. Învăță școala primară în comuna natală după care urmează Liceul „Ștefan cel Mare” din Suceava și susține examenul de bacalaureat în 1930. În perioada 1931-1935 urmează cursurile Facultății de Științe a Universității din Iași, fiind licențiat în chimie și inginerie chimică, în anul 1935. După terminarea studiilor a fost angajat la fabricile din Ițcani, Zarojani și Crisciatic, parcurgând toate treptele până la cea de director. În perioada 1944-1945 a participat la construcția complexului industrial de la Livezi, județul Dolj. Atras de învățământul superior este încadrat pe un post de asistent la Școala Politehnică „Gheorghe Asachi” Iași, la disciplina Chimie Tehnologică Organică, la renumitul profesor Gheorghe Alexa. În anul 1943 este promovat conferențiar la disciplina Industriei alimentare, iar în anul 1948 ocupă un post de profesor la Catedra de Mașini, Aparate, Procedee, catedră al cărei șef devine odată cu ocuparea acestui post. În cadrul catedrei a predat cursul de „Procese și Aparate în Industria Chimică” până la pensionare, în 1977. Bun cunoscător al limbilor străine, a modernizat cursul, pe baza unei serioase documentări. În timp, denumirea acestui curs s-a modificat în „Operații și Utilaje în Industria Chimică” și apoi în „Fenomene de Transfer, Operații Unitare și Echipamente”. Pe lângă curs a organizat și seminarii, lucrări de laborator și proiect la această disciplină. Sprijinit de o parte din foștii studenți și cadre didactice a înființat primul laborator de Operații și Utilaje în Industria Chimică.

Paralel cu activitatea didactică a desfășurat și activitate științifică în domenii de mare complexitate. Astfel a abordat un domeniu nou, cel al curgerii peliculare. Lucrările publicate în acest domeniu, pentru prima dată în țară, au fost continuate de numeroși alți cercetători care au extins studiile. A mai cercetat intensificarea proceselor de transfer de masă în coloane cu umplutură și influența promotorilor de turbulență. Prin studiile efectuate alături de colaboratorii domniei sale, inițiază la Iași cercetarea de inginerie chimică în domeniul fenomenelor de transfer.

A propus încă din anul 1965 înființarea unei secții de Inginerie Chimică Generală, care a apărut în 1990 sub denumirea de Inginerie Chimică.

Prin activitatea sa de o viață a adus o contribuție considerabilă la dezvoltarea învățământului chimic ingineresc din țară, contribuind la buna pregătire a serii întregi de ingineri chimiști.

Prof.univ. dr. docent ing. Vasile ABABI

S-a născut la 1 ianuarie 1916 în satul Limbenii – Noi, jud. Bălți, din Basarabia, într-o familie de învățători. Școala primară a absolvit-o în satul natal, iar studiile liceale le-a efectuat la Liceul „Ion Creangă” din Bălți. În perioada 1936 – 1942 a urmat cursurile Facultății de Chimie Industrială a Institutului Politehnic din Iași, obținând diploma de inginer chimist cu mențiunea „magna cum laudae”. De la 1 decembrie 1942 profesorul Vasile Ababi își începe cariera universitară în cadrul catedrei de Tehnologie Chimică Organică a Institutului Politehnic din Iași, trecând prin toate treptele învățământului superior până la cea de profesor titular (1951) la disciplina de Tehnologie Chimică Generală – Facultatea de Chimie a Universității „Al. I. Cuza” Iași. În anul 1956 profesorul Vasile Ababi a obținut titlul de doctor inginer, în ianuarie 1958 a primit conducere de doctorat în specialitatea Chimie Tehnologică, iar în anul 1971 a obținut titlul de doctor docent în științe. În perioada 1949 – 1980 profesorul Vasile Ababi a îndeplinit diferite funcții administrative: director de studii la Universitatea „Al. I. Cuza” Iași, decan al Facultății de Chimie a Universității „Al. I. Cuza” Iași, prorector a Universității „Al. I. Cuza” Iași și decan al Facultății de Chimie Industrială a Universității Tehnice Iași. Este membru a unor societăți științifice de profil din țară și străinătate. Ca o recunoaștere a activității desfășurate, domnia sa a primit numeroase premii și medalii naționale.

Întreaga activitate a profesorului Vasile Ababi îl recomandă ca pe o personalitate de primă mărime a învățământului chimic românesc.

Prof.univ.dr.docent ing. Nicolae IRIMICIUC

S-a născut la 9 Decembrie 1921 la Burdujeni - Suceava și a urmat școala primară la Cernăuți. După terminarea liceului "A.T. Laurian" la Botoșani, absolvă Facultatea de Electromecanică, din cadrul Institutului Politehnic "Gheorghe Asachi" din Iași.

Calitățile deosebite și rigoarea științifică îl configurează în ordonantele funcții în cadrul Universității Tehnice "Gheorghe Asachi" ca asistent (1949-1950), șef de lucrări (1950-1952), conferențiar (1952-1968), profesor (începând cu anul 1968), șef de catedră (1973-1978) și profesor consultant (1987-2002). Titlul științific „Doctor inginer”, dobândit în 1968, în urma susținerii tezei de doctorat „O nouă prezentare a mecanicii analitice, ca metodă curentă a mecanicii tehnice” și titlul de Doctor docent în științe obținut în anul 1971, sunt ca o răsplată binemeritată pentru elaborarea a 150 de lucrări științifice originale, publicate în reviste de specialitate din țară și străinătate, a scrierii a 24 de cărți (înglobând 34 de volume), încheierii a 30 contracte de cercetare și coordonarea, în calitate de conducător științific, a 17 teze de doctor inginer.

Este autorul unei vaste lucrări "Învățământul ingineresc ieșean de-a lungul timpului" proiectată să apară în 5 volume, din care au fost publicate deja 3 volume.

Prof. univ. dr. ing. Ioan Șt. IBĂNESCU

S-a născut la 20 octombrie 1923 în comuna Ibănești din județul Botoșani. A urmat școala elementară în satul natal (1930-1936), iar între anii 1936-1943 a urmat cursurile Liceului Teoretic „Anastase Bașotă” din satul Pomârla – Dorohoi. Între anii 1943-1945 a urmat cursurile Școlii de Ofițeri Rezervă de Artilerie. Din 1945 și până în 1949 a urmat cursurile Facultății de Chimie Industrială a Institutului Politehnic „Gheorghe Asachi” din Iași. În octombrie 1949 a fost cooptat în rândul cadrelor didactice ale facultății absolvite, parcurgând toate treptele didactice din învățământul superior până la gradul de profesor obținând și dreptul de a fi conducător de doctorat. S-a pensionat în 1994 când a devenit profesor consultant.

A publicat în reviste de specialitate peste 50 de lucrări științifice și a colaborat la 30 de contracte de cercetare, 4 îndrumare de laborator și de proiectare în industria chimică, destinate studenților, 8 brevete de invenție. Este coautor al cărții „Fenomene de transfer și utilaje în industria chimică”. Împreună cu dl.prof. T. Săveanu a înființat și dotat primul laborator din facultate pentru studenți, la disciplina „Operații și utilaje în industria chimică”, care a devenit, în timp, printre cele mai bune din țară. A inițiat și realizat primele cercetări din țară a unor procese fizice din utilajele industriei chimice, printre care și cel abordat în propria lucrare de doctorat intitulată „Procese de transfer de impuls în filme subțiri de lichide nenenewtoniene”. A realizat studii asupra transferului de masă în procesul de uscare a materialelor granulare în strat fluidizat și cu ajutorul curentului electric de înaltă frecvență. Pe parcursul întregii cariere universitare a fost iubit și respectat de colegi și studenți, principial și de o verticalitate ireproșabilă pe care și-a păstrat-o indiferent de împrejurări. Ca urmare a activității sale i s-au acordat diplomele de „*Conferențiar universitar evidențiat*”, „*Diploma de excelență*” a Senatului Universității Tehnice „Gheorghe Asachi” din Iași și *Medalia Universității Tehnice „Gheorghe Asachi”* din Iași.

Prof. univ.dr.ing. Leopold SEBASTIAN

Este doctor inginer în 1964, doctor docent declarat în ședința publică la Institutul Politehnic Iași în iunie 1975; inclus în WHO'sWHO în ROMANIA 2002 (pg.597); nominalizat pentru titlul de MAN OF THE YEAR – 2002 de Boardul International ABI (American Biographical Institute), scrisoarea din 23 august 2002), pentru contribuțiile aduse societății; în 1960 a fost premiat de Ministerul Învățământului pentru cercetare științifică deosebită. Din cele peste 70 de lucrări științifice originale publicate, ca singur autor sau prim autor, ultimile constituie preocuparea sa de bază, tratând probleme ale dinamicii sistemelor automate neliniare, în mod deosebit determinarea autooscilațiilor, a parametrilor lor, și a stabilității lor. Opt asemenea articole au fost publicate în Franța, R.F. Germania și în SUA și au fost solicitate și bine apreciate de cadre universitare de automatiști din Cehoslovacia, Ungaria, URSS, Franța, Anglia, SUA. În afară de contractele de cercetare încheiate cu întreprinderi industriale în vederea automatizării unor procese de producție și a peste 10 invenții, se menționează ca prima stație din țara de preparare a amestecurilor asfaltice (cea de la Pojorata –jud. Suceava care a produs asfaltul pentru asfaltarea porțiunii Câmpulung Moldovenesc – Vatra Dornei), care a funcționat după un ciclu automat, a fost automatizată de dl.prof. Sebastian în colaborare cu dl.ing. V. Panzaru de la Întreprinderea Metalurgică Iași.

Prof. univ.dr. doc. ing. Alfred BRAIER

S-a născut la Iași pe 20 iulie 1928; 1951 - absolvent al Facultății de Electrotehnică a Institutului Politehnic din Iași; 1969 – doctor inginer în Mecanică tehnică; 1974 – doctor docent în științe.

A desfășurat activitatea didactică în totalitate la Universitatea Tehnică “Gheorghe Asachi” din Iași; 1950 – preparator la Catedra de Matematică (student fiind în anul IV), 1951 – asistent la catedra de Matematică; 1952 – asistent, 1954 – lector, 1971 – conferențiar, 1978 – profesor, 1998 – profesor consultant la Catedra de Mecanică Teoretică; 1990 – 1998 șef de catedră. A fost titular al disciplinelor din familia “Mecanică teoretică” predată în decursul timpului la toate facultățile, autor a 144 lucrări de cercetare științifică, dintre care 98 publicate în reviste din țară și străinătate, restul comunicate la sesiuni științifice, simpozioane sau congrese.

Direcțiile principale de cercetare: sisteme electromecanice, mecanică generală, teoria oscilațiilor, metode simbolice în sistemele inginerești, matematici aplicate. Rezultatele au fost citate, preluate sau continuate în teze de doctorat. Unele dintre ele au constituit subiectul unui ciclu de conferințe ținut în 1972 la Centrul Internațional de Științe Mecanice de la Udine – Italia.

Din 1960 este coeditor al “Buletinului Institutului Politehnic din Iași”, cu responsabilitate directă de secretar de redacție al secțiilor “Matematică – Mecanică teoretică – Fizică” și “Construcții de Mașini”.

Din 1990 este conducător de doctorat în specialitatea “Mecanică tehnică și vibrații mecanice”, cu 9 teze de doctorat susținute, referent extern pentru teze de doctorat (Ph. D. Science) la Departamentul de Matematică al Universității din Jadavpur – India. Este distins de două ori cu Medalia “Gheorghe Asachi” a Universității Tehnice “Gheorghe Asachi” din Iași (1996, 1998). Este menționat în text în “Istoria științelor în România: Matematica, Mecanica, Astronomia”, Ed. Academiei, București, 1981.

Prof. univ. dr. ing. Elena Corlățeanu

S-a născut în orașul Piatra-Neamț la 29 august 1928. A urmat cursurile Liceului Teoretic de Fete din Piatra-Neamț (1939 – 1947) și cursurile Facultății de Chimie Industrială din cadrul Institutului Politehnic « Gh. Asachi » Iași (1947 – 1951). Obține titlul de doctor inginer în anul 1970 cu tema « Contribuții la cunoașterea unor noi materiale celulozice,

având studii de structură supramoleculară. La data de 1 ianuarie 1951 este încadrată ca preparator la Facultatea de Chimie Industrială și parcurge toate treptele didactice până la 1 octombrie 1993, când, după pensionare, devine profesor consultant. A fost titular al cursurilor de Industrii chimice și bazele producției industriale, Tehnologie chimică generală și Chimie pentru Facultatea de Electrotehnică, secțiile de Automatizări și calculatoare, Electronică și Electrotehnică. A publicat, în colectiv, monografiile Tehnologie Chimică Generală (3 volume), Tehnologia Prelucrării Cărbunilor, Țițeiului și Gazului Metan și două Îndrumare de laborator. A contribuit substanțial la organizarea, utilarea și modernizarea Laboratoarelor din catedră.

Activitatea de cercetare științifică, prin tematicile abordate, se grupează în Cercetări de structură supramoleculară a celulozei, Cercetări pentru obținerea de noi produse pe bază de polizaharide modificate chimic (aglutinanți pentru imprimăria textilă și întârziatori de priză pentru betoane) și Cercetări în vederea eliminării nocivității apelor reziduale prin înlocuirea unor procedee de depunere electrolitică din mediul de cianură cu medii nepoluante. Cercetările au fost desfășurate pe baza unor colaborări interdisciplinare, antrenând specialiști din domeniul industriei chimice, textile, petrolieră și colaborare cu Institute de cercetări (ICT, ICCHIM, ICMMM București) și cu Centrul de cercetări Kimberly – Clark Corporation SUA. Majoritatea cercetărilor au fost efectuate pe bază de contracte de cercetare (32 din care 22 ca responsabil de temă) și finalizate prin lucrări științifice publicate în reviste de specialitate (72), prin brevete (10 din care 2 premiate), un proiect de inginerie tehnologică pentru Stația Pilot a MIU pentru obținere de aglutinanți și omologări a produselor obținute în vederea aplicării industriale. A îndeplinit și sarcini de îndrumare a studenților în practica productivă, conducerea cercurilor științifice cu lucrări premiate pe plan local și național, conducerea de lucrări de diplomă și de grade didactice. Este stimată și apreciată în mod deosebit de colegi și studenți.

Prof.univ.dr.ing. Adrian RADU

A absolvit I.P. Iași, secția Construcții Civile și Industriale (1951). A susținut teza de doctorat la I.P.Cluj-Napoca (1969) și a efectuat o specializare la Școala Politehnică Regală din Stockholm (Catedra de Construcții, 1968-1969). A lucrat în producție la Trustul de Construcții Iași (1950-1958) și a devenit asistent universitar în anul 1955. A fost șef al Catedrei de Construcții Civile, prodecan și decan (1990-1996). Este profesor consultant din 1998. Este conducător de doctorat din 1977, a îndrumat peste 50 de doctoranzi și a finalizat 29 de teze de doctorat. Este membru titular al Academiei de Științe Tehnice din România, secția Construcții și Urbanism, membru al Conferinței Europene Permanente de Fizică a Construcțiilor, membru în comisiile CIB pentru "Transfer de masă și căldură" și "Umiditate în construcții", a fost membru în Consiliul Național de Știință și Tehnologie (1991-1996), Consiliul Național de Evaluare și Acreditare Academică CNEAA – Comisia de științe inginerești (1997-2000). Are numeroase lucrări în domeniul fizicii construcțiilor și a acțiunii vântului asupra construcțiilor și zonelor urbane, calitatea construcției, eficientizarea energetică a clădirilor și adaptarea construcțiilor la modificările climatice. Este atestat auditor energetic și verficator de proiecte de construcții.

Colaborări internaționale: responsabil la 5 proiecte TEMPUS, coordonator științific la un proiect INCO-COPERNICUS. Recunoașteri naționale și internaționale: Who's Who in the World începând cu 1995.

Prof. univ. dr. ing. Adrian VULPE

S-a născut la 12.10.1928, în comuna Bosia, județul Iași și terminat Liceul internat C. Negruzzi în anul 1984, Facultatea de Construcții Iași, 1952, Secția CCIA, Doctor (1971) în Statistica Construcțiilor.

Locul și perioada de desfășurare a activității: Facultatea de Construcții Iași, din 1954 (asistent, șef lucrări, conferențiar, profesor din 1981), Profesor consultant din 1999.

Membru: al IA SMiRT - International Association of Structural engineering in Reactor Technology in 1991 (când am participat la Conferința SMiRT 11 in Tokyo), membru CIB W87 (Construction Liability and Insurance) și membru corespondent al National Swedish Institute for Building Research din 1992.

Conducător de doctorat, Inginerie Civilă începând cu anul 1991 în specialitățile *Inginerie Civila*, la Facultatea de Construcții din cadrul Universității Tehnice "Gheorghe Asachi" din Iași.

Discipline predate: Statica, stabilitatea și dinamica construcțiilor.

Domenii de cercetare: peste 100 lucrări, fie ca autor unic fie în colaborare.

Aceste lucrări se înscriu în următoarele direcții și domenii de cercetare: evaluarea probabilistică a siguranței structurilor și a riscului seismic; dezvoltări de noi metode și algoritmi în analiza matriceală a structurilor; determinarea răspunsului dinamic al unor structuri hidrotehnice cu considerarea fenomenului de interacțiune; modele și tehnici, bazate pe Teoria Probabilităților și a Proceselor Stochastice, pentru evaluarea siguranței componentelor și structurilor folosind indici de fiabilitate, suprafețe de stare limită în spațiul parametrilor aleatori și estimarea intervalelor pentru probabilitatea de cedare; modele de reprezentare pentru cedarea secvențială a structurilor susceptibile de cedări

Prof.univ.dr.ing.Horia Gh.ZAROJANU

A absolvit I.P. Iasi, Facultatea de Constructii, Secția Drumuri și lucrări edilitare, (febr.1952)- șef de promoție, Doctor inginer din 1973 în specialitatea Drumuri. A lucrat în cadrul Direcției Regionale Căi Ferate Iași (1952-1966). Din 1966 a venit la Facultatea de Construcții (asistent, șef lucrări, conferențiar, profesor din 1981, profesor consultant din 1999) unde a predat Construcția drumurilor, Trafic rutier, Terasamente pentru Căi de comunicații, Drumuri, Autostrăzi, Aeroporturi. A fost prodecan în perioada 1976-1984, decan între 1984-1990 și șef de catedră Căi de Comunicații și Fundații în perioada 1992-1996. Din 1990 este conducător de doctorat îndrumând peste 35 de doctoranzi, finalizând 15 teze de doctorat în domeniul Inginerie Civilă. A fost numit profesor onorific la Universitatea Politehnică Timișoara din anul 2000. Este autor a 10 cursuri universitare (1974-2008) și a doua îndrumătoare, coautor la manualul Autostrăzi și prim autor la manualul Aeroporturi (primele manuale din țara noastră). Elaborator a 5 normative pentru domeniul rutier/pistelor de aviație. Coautor a 3 brevete de invenție. Lucrări științifice publicate :178 (37 în străinătate). Este membru în Comitete tehnice ale Asociației Mondiale a Drumului (AIPCR / PIARC):1983-2003. A fost director de contract sau membru la peste 90 contracte de cercetare științifică. Este membru în Consiliul Științific al Rev.Drumuri-Poduri (tip”C”-acreditată CNCSIS).

A primit diploma Profesor Universitar evidențiat: 1982,1983, Diploma de excelență a Senatului Universității Tehnice «Gheorghe Asachi» din Iași (1996). Menționat în: Dicționarul specialiștilor în știința și tehnica românească (2000), Dicționarul constructorilor Români-CDCAS București, 2000. Marquis WHO's WHO. A primit Premiul “Anghel Saligny” al Asociației Profesionale Drumuri poduri din România (2000).

Prof.univ.dr.ing. Vitalie BELOUSOV

A urmat cursurile liceelor "Ion Creangă" din Bălți, "Tudor Vladimirescu" din Tg. Jiu, "Șt. O Iosif" din Odorhei și "Roman Vodă" din Roman. În 1954 a absolvit, cu calificativul "foarte bine", specializarea Mașini-Unelte a Institutului Politehnic din Iași. În 1966 devine doctor inginer în domeniul Tehnologiei metalelor. A fost, pe rând, asistent din 1954, șef de lucrări din 1958, conferențiar din 1968 și profesor din 1972, întreaga activitate didactică fiind bazată pe disciplina "Proiectarea sculelor așchietoare". A publicat peste 342 lucrări științifice din care 19 monografii, manuale tipărite în edituri și tratate (două în străinătate – în colaborare), 4 manuale și îndrumare litografiate, 25 articole publicate în Franța, Italia, Finlanda, Elveția, Belgia, Spania, Moldova, Japonia, Estonia, Austria, 116 invenții brevetate în țară, 8 brevete obținute în SUA, RFG, Franța, Elveția și Italia, 111 lucrări publicate în reviste de specialitate, 59 lucrări apărute în volumele sesiunilor științifice. A obținut următoarele Ordine Europene și de Stat: Crucea de Cavaler al Ordinului "Meritul Inventiv", Bruxelles, "Eureka" - 1995, Crucea de Ofițer al Ordinului "Meritul Inventiv" al Belgiei – 1996, Crucea de Ofițer al Ordinului "Meritul Belgo-Spaniol" – 1996, Ordinul "Meritul European" – 1996, Ordinul "Curtoazie Europeană" – 1996, Crucea de Comandor al Ordinului "Meritul Inventiv", Bruxelles – 1996, Ordinul Național "Steaua României" în Grad de Cavaler – 2002. A deținut următoarele funcții importante în învățământul superior și cercetare: Decan al Facultății de Mecanică în perioada 1976-1985, Rector al Universității Tehnice "Gheorghe Asachi" Iași în perioada 1990 - 1996, Director general al Institutului Național de Inventică Iași, Președinte al Comisiei de Inventică a Academiei Române, Președinte de onoare al Societății Inventatorilor din România. A obținut numeroase titluri internaționale: Membru de onoare (cu plachetă de aur) al Academiei Europene de Arte (Belgia), Membru (Academico Benemerito) al Academiei Internaționale pentru Industrie și comerț - Palermo, Italia, Doctor of Philosophy in Inventics (PhD) la Academia Culturală Internațională MADRAS India, Master of Science in Inventics la Institutul Internațional de Comunicații Internaționale, Doctor "Honoris Causa" al Universității Tehnice din Chișinău, Doctor "Honoris Causa" al Universității de Stat "Alec Russo" din Bălți, Personalitate de vârf a secolului XX - Institutul Biografic Internațional Cambridge, 1998, Doctor "Honoris Causa" al Universității Tehnice din Vinitza – Ucraina, Membru corespondent al Academiei Europene de Științe și Arte, Paris, 2000. A fondat școala de cercetare și creație în domeniul sculelor așchietoare, școala ieșeană și națională de inventică. A contribuit la fondarea și organizarea comisiei de inventică a Academiei. A inițiat și structurat o nouă disciplină științifică: "Ingineria performanței umane" (Performantica). Este Membru al Academiei de Științe Tehnice din România din 1999 și membru de

Prof.univ.dr.ing. Mihai D. GAFIȚANU

A absolvit, ca șef de promoție, în 1952 cursurile Liceului “C. Negruzzi” din Iași. În 1957 a absolvit, cu diplomă de merit, Institutul Politehnic Iași. În 1968 devine doctor inginer sub conducerea profesorului Gheorghe Manea de la Institutului Politehnic București. Din 1957 a lucrat neîntrerupt la actuala Universitate Tehnică “Gheorghe Asachi” din Iași unde a predat discipline ca Organe de Mașini, Teoria Mecanismelor, Vibrații Mecanice, Tribologie. A fost, pe rând, asistent, șef de lucrări, conferențiar, iar din 1972, profesor. Din 2004 este profesor consultant. A fost șef de catedră, prodecan și prorector iar în anii 1976-1984 și 1996-2000 a condus, în calitate de rector, Universitatea Tehnică “Gheorghe Asachi” din Iași. Realizările științifice de prestigiu sunt plasate în cercetări din domenii ca optimizarea constructivă și funcțională a organelor de mașini, optimizarea constructivă a rulmenților și creșterea fiabilității lor, metode de analiză și calcul roților dințate din materiale plastice și a îmbinărilor filetate solicitate dinamic. A organizat laboratoare de Organe de Mașini și de Vibrații cu cameră anecoidă, dotate cu aparatură performantă, care sunt suportul cercetărilor pentru diagnoza vibroacustică computerizată a autovehiculelor și a componentelor mașinilor.

A publicat peste 450 de lucrări de specialitate, dintre care pot fi amintite tratatele: Organe de Mașini (1981, 1983 și 1999, 2002), Rulmenți vol. I și vol. II (1985), care au obținut premiul “Aurel Vlaicu” al Academiei Române în anul 1987, Diagnoza vibroacustică a mașinilor (1989) și Metode de analiză cu elemente finite și de frontieră (1987). A condus finalizarea a 32 de teze de doctorat. A lucrat ca cercetător asociat la Massachusetts Institute of Technology din SUA, a fost profesor invitat la Institutul Tehnologic din Luo-Yang, China și la Academia din Lille, Franța. A participat la numeroase congrese și la stagii de documentare și specializare în străinătate. A participat la programe de tip Leonardo da Vinci, Tempus și la programe finanțate de Banca Mondială.

Este membru fondator al Academiei de Științe Tehnice, membru al AGIR, al Asociației Române de Tribologie. A fost membru al Consiliului Național pentru Atestarea Titlurilor și Diplomelor Universitare, al Consiliului National pentru Cercetare Științifică în Învățământul Superior și al Consiliului National pentru Evaluare și Acreditare Academică.

Este Doctor Honoris Causa al Universității Tehnice din Chișinău și al Universității de Nord din Baia Mare. A fost distins cu Ordinul “Meritul Științific” și cu Ordinul Steaua României cu grad de Cavaler. A primit medalii de aur pentru invenții la expoziții internaționale (Bruxelles și Geneva) și diploma de onoare a Asociației Internaționale a Rectorilor. Și-a dedicat întreg timpul, priceperea și eforturile pentru propășirea școlii superioare tehnice românești.

Prof.univ.dr.ec. Ilie NIȚĂ

S-a născut pe 2 august 1933, în comuna Ciohorăni, județul Iași. Este diplomat în Științe Economice, doctor în Economie, a fost profesor universitar la Catedra de Economie și Marketing, în perioada 1955-2003. Este absolvent al Facultății de Științe Economice din Iași. A urmat două cursuri postuniversitare pe durata a 3 ani. Pe parcursul celor 48 de ani de activitate neîntreruptă în cadrul Universității Tehnice Iași, a contribuit la pregătirea economică a multor serii de ingineri, îndeosebi din cadrul facultăților de construcții și electrotehnică, predând disciplinele de economie generală, doctrine economice, marketing și legislație economică. Rezultatele cercetărilor întreprinse sunt cuprinse în cele peste 150 lucrări, din care 9 cărți publicate în diferite edituri și reviste de specialitate. În unele perioade a fost membru în consiliile profesionale ale unor facultăți (Construcții și Textile) și în Senatul Universității Tehnice Iași. În perioada 1984-1990 a îndeplinit funcția de șef al catedrei de Economie și Marketing în cadrul căreia a activat permanent. Pentru devotamentul față de școală de-a lungul celor aproape 5 decenii de activitate în cadrul Universității Tehnice Iași a fost decorat cu Ordinul Muncii al III-lea și diferite medalii comemorative.

Prof.univ.dr. ing. Octavian Vasile PRUTEANU

S-a născut la 7 iulie 1933, în comuna Tălpigi din județul Galați. După absolvirea facultății, a lucrat o perioadă la Întreprinderea de Rulmenți Bârlad, acumulând o importantă experiență industrială. A fost o perioadă îndelungată șef al Catedrei de Tehnologia Construcțiilor de Mașini, calitate în care s-a preocupat în mod deosebit de ridicarea nivelului activităților didactice, de îmbogățirea bazei materiale a catedrei, de construirea noului sediu al catedrei din Bulevardul D. Mangeron. A contribuit semnificativ la încheierea a numeroase contracte cu întreprinderi industriale; a câștigat, ca urmare a unor competiții naționale, o serie de granturi în cazul cărora a fost director de proiect. Este autor a multor manuale și cărți de specialitate, ale unor articole științifice publicate în țară și peste hotare, al unor descrieri de invenții. Ca o recunoaștere a contribuției sale științifice în domeniul tehnologiei construcției de mașini și a implicării în inițierea și dezvoltarea relațiilor de colaborare cu alte instituții de învățământ superior, i s-a conferit titlul de doctor honoris causa de către trei universități (Universitatea Tehnică a Moldovei din Chișinău, Universitatea Tehnică Națională din Donețk – Ucraina, Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați).

A condus și conduce activitate de cercetare prin doctorat, existând multe cadre didactice și specialiști din practica industrială sau profesori din învățământul liceal care au obținut titlul de doctor în științe sub coordonarea dumnealui.

În prezent, este profesor consultant în cadrul Catedrei de Tehnologia Construcțiilor de Mașini din Facultatea de Construcții de Mașini a Universității Tehnice „Gheorghe Asachi” Iași, continuând să se implice cu multă energie și abnegație în coordonarea unor activități de cercetare pe bază de contracte, în perfecționarea activităților didactice.

Prof.univ.dr.ch. Neculai AELENEI

S-a născut la 20 noiembrie 1938 în orașul Pașcani, jud. Iași. A absolvit cursurile Facultății de Chimie, Specializarea Fizică-Chimie din Universitatea "Al. I. Cuza" Iași în anul 1963. La absolvirea facultății, în anul 1963, a fost încadrat prin repartiție preparator la Facultatea de Chimie Industrială din cadrul Institutului Politehnic Iași, parcurgând apoi treptele activității didactice, după cum urmează: 1964-1966 - Șef de laborator la catedra de Chimie fizică, 1966-1973 - asistent, 1974-1989 - Șef lucrări, 1990-1992 - Conferențiar, 1992-2005 - Profesor titular Catedra de Chimie fizică. În perioada 1999-2003 a funcționat ca Șef de catedră. Din 2005 este profesor consultant.

În anul 1984 a obținut titlul științific de doctor în chimie în urma susținerii lucrării cu tema "Termodinamica soluțiilor de polimeri" (septembrie 1983) sub conducerea d-nei prof.dr.doc. Rodica Vâlcu. A predat cursuri în domeniul Chimiei-fizice.

Din anul 1990 este conducător de doctorat în ramura de științe Chimie. Activitatea didactică și științifică se concretizează în următoarele: cărți, manuale, îndrumare publicate: nr. total 12 (7 în edituri recunoscute); lucrări publicate: 140 (străinătate 35); comunicate peste 150, (internaționale, nationale, locale, workshop-uri); brevete de invenții: 8; contracte de cercetare: 88 (19 - director de proiect și responsabil temă). A primit Premiul Academiei Române (Gh. Spacu) în 1987 , și "Certificate of Appreciation de la Asociation Dentaire Francaise (1990).

Este membru în asociații profesionale ca: International Society of Lyophilization-Freeze Drying., Societatea Româna de Cataliză, Societatea de Chimie din România.

Și în prezent participă activ la activitatea științifică a catedrei, prin îndrumarea directă a doctoranzilor și rezolvarea unor probleme contractuale.

Prof.univ.dr.ing. Dimitrie I. ALEXA

S-a născut la 5 noiembrie 1938, în Cernăuți, Bucovina. A absolvit Institutului Politehnic „Gheorghe Asachi” Iași, promoția 1960. Din anul 1975 a devenit doctor inginer cu teza intitulată “Contribuții teoretice și experimentale privind utilizarea rațională a energiei electrice la acționările mașinilor de lucru cu viteză variabilă” elaborată sub conducerea prof. univ. dr.ing. Prisacaru Vasile. În cadrul facultății de Electronică, Telecomunicații și Tehnologia Informației a ocupat funcții de *decan* a facultății între anii 1992–2000 și de *șef al catedrei* de EASI. A efectuat activități didactice, studii și cercetări în domeniile *Tehnicii Microundelor* și a *Electronicii de Putere* publicând peste 200 de lucrări în țară și străinătate (din care 50 în reviste cotate ISI) și 6 cărți. A participat la realizarea a peste 40 de contracte de cercetare științifică (la 25 fiind responsabil de temă). În calitate de director de proiect a coordonat 17 granturi finanțate de CNCSIS și unul de tip C finanțat de Banca Mondială. Începând din anul 1990 a devenit conducător de doctorat în domeniul “Ingineriei electronice și telecomunicațiilor”. Sub îndrumarea sa, 17 doctoranzi și-au susținut tezele de doctorat obținând titlul științific de doctor. Pentru activitatea desfășurată, în special în domeniul electronicii de putere, a primit numeroase premii, distincții și titluri, dintre care menționăm: *Premiul Aurel Vlaicu al Academiei Române* pe anul 1989; *Titlul de Membru al Academiei de Științe din New-York, oct., 1994*; *Titlul de Senior Member IEEE* in July 1995; *Premiul Constantin Budeanu al Academiei Române* pe anul 2006. În aprilie 2006 i s-a acordat *Premiul „OPERA OMNIA”* de către Consiliul Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior pentru domeniul „Științe Inginerești” (Comisia 2).

Este membru corespondent al Academiei de Științe Tehnice din România, secția Electronică, Automatică și *Senior Member* al Institution of Electrical and Electronics Engineers (din anul 1995).

Prof. univ.dr.ing. Eugen BALABAN

A devenit asistent universitar în anul 1962. A susținut teza de doctorat la I.P.Iași (1977). A fost profesor din 1981 la Facultatea de Automatică și Calculatoare, catedra de Automatică și Informatică Aplicată, cu o vechime în munca de 44 ani. Este profesor consultant onorific. Are următoarele brevete: nr. 90834/1977 : Dispozitiv basculant ferorezonant cu modulator magnetice comandat la tensiuni de frecvențe diferite, nr.112737/1983 : Aparat numeric pentru control și semnalizarea funcționării dispozitivelor de distribuție de la semănători și lucrări elaborate și publicate : Studiul experimental asupra forțării automate a excitației motoarelor sincrone cu ajutorul amplificatoarelor magnetice, iar în Comisia de automatizare, Academia Română, noiembrie 1961, lucrarea - Sur quelques possibilités d'utilisation de l'algebre logique aux schmas de commande électrique. Buletinul I.P. Iasi, 1965. Alte lucrări: Aspecte noi privind extinderea aplicării algebrei logicii la proiectarea schemelor de acționare Buletinul.I.P. Iași, 1966 ; Some methods of field oriented control of induction motor, SACCS, Iasi, 1992; D.C. motor adaptive control Simulation using SIMULINK- PACKAGE, SACCS, Iasi, 1993; On the Dynamic Behavior of the D.C. Motor with constant Field Excitation at the feed through Impulses . A 6-a Conferință de Acționări Electrice Timișoara, 1988; The mathematical Pattern of the D.C.Motor controlled by sampled of the voltage and the current with different pulsation. A 7-a Conferință de Acționări Electrice Galați, 1990 ; Regimuri economice ale sistemelor de acționare electrică, Editura Tehnică, București, 1985; Matrix congruences and implementation possibilities to the calculation of Control Diagrams of Electrical Drives. A 2-a Conferință Națională de Acționări electrice Cluj, 1980; Sisteme automate cu eșantionare, Editura Mirador, 1997. Membru al Societății Române de Automatică și Informatică Tehnică, conducător doctorat, între anii 1991 – 1996. Experiența acumulată în alte programe : Participare la Grant CNCSIS Tema 8, cod 471 : Metode moderne de control aplicate la sistemele de acționare electrică; Contract Nr. 33371 pe 2004.

Prof.univ.dr.ing. Dan Florin CROITORU

S-a născut la data de 17 aprilie 1938, în orașul Iași, a absolvit liceul " M.Kogălniceanu" din Vaslui în anul 1955, iar în 1962 facultatea de Industrie Ușoară a Institutului Politehnic Iași, când este reținut la catedra Confecției din piele, în calitate de preparator. Pe parcursul celor peste patru decenii de activitate a parcurs toate treptele ierarhiei didactice:

-preparator(1962-1962), asistent (1963 -1965), șef lucrări (1965 -1990), conferențiar 1990 – 1992), profesor (1992 – 20004), titularizarea pe fiecare treaptă făcându-se prin concurs.

A obținut titlul de doctor inginer în domeniul mecanismelor și mașinilor pentru industria ușoară, în anul 1981 cu teza de doctorat „Contribuții la optimizarea funcționării mecanismelor cu reglaje complexe”, sub conducerea prof.dr.ing. N. Irimiciuc.

Este autor a 8 lucrări cu caracter didactic- cursuri, îndrumare de laborator sau practică, culegeri de probleme – unele reprezentând deschideri de drum în domeniu.

Dotat cu calitățile superioare ale omului de știință, domnul prof.dr.ing. Dan Florin Croitoru a desfășurat o susținută activitate de cercetare științifică, publicând peste 90 de lucrări științifice, conducând 4 teze de doctorat finalizate, precum și numeroase contracte de cercetare științifică, finalizate prin realizarea a 8 brevete de invenție.

Merită menționate, de asemenea , eforturile susținute pe care le-a depus în calitate de coordonator al activității de înființare, dotare și organizare a laboratoarelor și atelierului de microproducție, din cadrul stației pilot Confecției din piele, în perioada 1974 – 1978.

Spiritul organizatoric, verticalitatea, ținuta etică și morală ale prof.dr.ing. Dan Florin Croitoru, s-au manifestat și în calitatea sa de coordonator și șef de catedră al specializării Confecției din piele în perioadele: 1983 – 2002 și respectiv 2002 – 2006, precum și în funcția de prodecan al facultății de Textile- Pielărie în perioada: 1989 – 1990.

Conf.univ. dr.ing. Paraschiva HABA

S-a născut la Iași la 14 aprilie 1938 unde a făcut studiile primare și liceale. A absolvit Facultatea de Electrotehnică din Iași, secția de Electromecanică. La 1 noiembrie 1960 a fost încadrată ca preparator principal la catedra de Electrotehnică, măsuri și mașini electrice, în anul 1961 fiind avansată asistentă la catedra de Electrotehnică. De la 1 octombrie 1970 a fost titularizată pe post de șef de lucrări în catedra de Electrotehnică și mașini electrice unde a predat cursul de Electrotehnică și mașini electrice la secțiile de subingineri nou create la facultatea de Mecanică, în Iași și Borzești. Din anul 1975, de la înființarea secțiilor de Prelucrări metalurgice și Turnătorie la Facultatea de Mecanică a predat cursul de Electrotehnică și instalații electrice în metalurgie. Pe acest curs în 1990 a fost titularizată conferențiar.

A colaborat la elaborarea unui curs, a două îndrumare de laborator și a unei culegeri de probleme, toate pentru disciplinele de Electrotehnică destinată studenților de la facultățile neelectrotehnice. A condus 18 proiecte de diplomă ale studenților din Facultatea de Electrotehnică, marea majoritate fiind cu realizare practică prin care a contribuit la dotarea laboratoarelor facultății cu utilaje și aparate noi. A condus cercuri științifice studențești la care au participat studenți de la Facultatea de Mecanică.

Activitatea științifică a fost concretizată în peste 25 de lucrări științifice realizate singură sau în colaborare, publicate în Buletinul Institutului Politehnic din Iași sau comunicate la sesiuni științifice din țară și din străinătate. A elaborat teza de doctorat în specialitatea "Bazele teoretice ale electrotehnicii", sub îndrumarea conducătorului științific prof.dr.doc. Gh.Vasiliu. Teza intitulată "Contribuții la studiul unor traductoare cu sonde magnetice", susținută public în februarie 1985 s-a referit la studiul teoretic și experimental al unor traductoare cu sonde magnetice, domeniu în care a publicat 14 lucrări și a obținut 1 brevet de invenție.

Pe linia colaborării cu mediul industrial a participat în colectiv la finalizarea a 12 contracte de cercetare încheiate cu întreprinderi din Iași și din țară. Majoritatea se referă la elaborarea și analiza de bilanțuri electroenergetice cu propuneri de măsuri de optimizare a consumurilor de energie electrică.

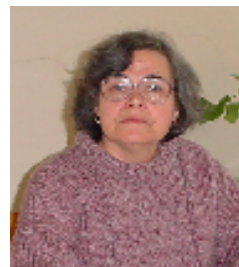
Prof. univ.dr.ing. Iosif OLAH

A lucrat în producție la Uzina de Mașini Electrice, București. (1963) și a devenit asistent universitar în anul 1970. A susținut teza de doctorat la I.P.Iași (1977). A fost profesor din 1985 la Facultatea de Automatică și Calculatoare, catedra de Automatică și Informatică Aplicată, cu o vechime în muncă de 44 ani. Este profesor consultant onorific. Are următoarele brevete: 18 brevete aplicate în producție și 6 inovații și lucrări elaborate și publicate : peste 150, din care 12 comunicate și publicate la conferințe internaționale și volume ale acestora, respectiv în reviste de specialitate ; 5 manuale și îndrumare de laborator. Disciplinele predate sunt : Automatizări și telecomenzi , Protecție prin rele, Servomecanisme, Teoria sistemelor și reglaj automat, Tehnica reglării (la Facultatea de Electrotehnică) ;Automatizări, Electronică industrială și automatizări, Sisteme automate (la Facultatea de Mecanică) ;Automatizări(la Facultatea de Construcții) ;Probleme speciale de automatizări, Automatizarea proceselor energetice, Automatizări industriale continue, Echipamente și structuri convenționale de reglare, Echipamente și structuri de reglare automată.Este membru al următoarelor asociații profesionale : Societatea Română de Măsurări, Societatea de Instalații Electrice și Automatizări din România, Societatea Română de Automatică și Informatică Tehnică, BUFSA – Balcan Union of Fuzzy Systems/A.I., EURO Working Group on Fuzzy Sets (EUROFUSE),SETIS – Societatea Absolvenților Facultății de Electrotehnică din Iași. Are următoarele competențe : fost conducător de DOCTORATE cu 6 doctorate finalizate prin susținerea tezelor și obținerea titlurilor de dr. Inginer în domeniul Sisteme Automate ; membru cooptat în diverse comisii de analiză și susținere a unor teze de doctorat ; BREVET de Inventator de Elita, clasa a V-a, nr. 53/1993, Comisia de inventică a Academiei Române ; Premiul II, Salonul de Invenții Iași, 1986 ; Medalie BRONZ, Salon International des Inventions et des techniques nouvelles, Iași, 1992 ; Diploma de ONOARE, pentru activitatea deosebită în domeniul invențiilor, 1985, I.P.Iași ;Diploma de ONOARE, pentru activitatea deosebită în domeniul invențiilor, 1989, I.P.Iași ; Conferențiar Universitar EMERIT, nr. 7626 din 15 iunie 1987, Ministerul Educației.

Prof.univ.dr.ing. Rodica OLAH

A absolvit cursurile facultății de Electrotehnică a Institutului Politehnic “Gheorghe Asachi” în anul 1963 și a început cariera didactică în același an. Pentru început a activat în cadrul catedrei de Bazele Electrotehnicii, iar după un an a devenit membră a catedrei de Energetică unde a continuat să funcționeze până la pensionare în anul 2004. A deținut calitatea de profesor consultant onorific până în anul 2006. Ca membră a catedrei de Energetică a fost întotdeauna o colegă onestă, principială, participând constant la toate activitățile didactice, științifice și sociale.

Activitatea didactică a cuprins predarea disciplinelor, Electrosecuritate și Tehnica tensiunilor înalte la cursurile de ingineri și subingineri ca și Politici și strategii de securitate a muncii la cursurile de master. Se remarcă prin publicarea în anul 1983, în Editura didactică și pedagogică a cursului de Supratensiuni și izolația rețelelor electrice, în colaborare cu un profesor de la Institutul Politehnic din București. În activitatea didactică s-a făcut remarcată prin deosebită coștiinciozitate, rigoare academică și aplicarea, avant la lettre, a principiilor instruirii centrate pe student, reușind să obțină rezultate bune cu toți studenții.

Activitatea științifică s-a desfășurat, în principal două direcții. Pentru teza de doctorat a lucrat în domeniul utilizării energiei electrice cu un subiect despre transformatoare de sudare neconvenționale, cercetare care a avut ca urmare obținerea mai multor brevete de invenție și realizarea unei serii de fabricație pe baza acestora. Celălalt domeniu bine reprezentat în activitatea științifică este Tehnica tensiunilor înalte, în care a avut contribuții notabile la studiul descărcării corona, tehnologia de încercare a izolației echipamentelor de înaltă tensiune, utilizarea șocurilor electrohidraulice în prelucrarea materialelor. A realizat, ca responsabil de temă, numeroase contracte de cercetare științifică pentru agenți economici, toate cu aplicabilitate practică.

Prof.univ.dr.ing. Theodor Dumitru Dorin MATEESCU

A absolvit I. P. „Traian Vuia” Timișoara, secția Construcții și Instalații hidrotehnice (1961), a susținut teza de doctorat în specializarea Alimentări cu apă și canalizări (1976). A lucrat în perioada (1961-1963) la Consiliul National al Apelor Timișoara, departamentul Hidrologie, (1963-1990) ICPRON Iasi, a fost inginer proiectant, șef de atelier de proiectare, consilier – verificator de specialitate pentru lucrări de alimentare cu apă, canalizări și instalații pentru construcții, participând la elaborarea a numeroase proiecte de investiții și cercetări de specialitate. În perioada 1969 -1990 a fost profesor asociat la I.P.Iasi, iar din 1990 este profesor titular la Catedra de Instalații pentru construcții, la disciplinele: Lucrări hidro-edilitare; Alimentări cu apă; Instalații sanitare și de gaze; Strategii și politici energetice. Conducător de doctorat din 1995 îndrumând peste 25 de doctoranzi și finalizând 10, din 2005 este Director executiv al Școlii doctorale a Facultății de Construcții și Instalații. Domenii de competență: Instalații pentru construcții-sanitare, apă-canal, gaze, termice, ventilare, condiționare; energetică urbană- sisteme de producere și distribuție energie termică, gaze naturale, apă, canalizare, energii neconvenționale. Este expert în Consiliul Național al Cercetării Științifice Universitare din cadrul MECT; membru în corpul experților ARACIS, membru în: Comisia W 62 – CIB, Comisia W 70, Academia Central Europeană de Științe și Arte, membru în Asociația Federațiilor Europene de Încălzire și Condiționare, Comisia pentru învățământ, membru al Societății Americane pentru Încălzire, Condiționare și Răcire, membru al Asociației Române a Apei, Vicepreședinte al Asociației Inginerilor de Instalații din România și Președinte al Filialei Moldova. Este membru în Comisia MDLPT pentru atestarea verificatorilor de proiecte și experților tehnici în domeniul instalațiilor sanitare, gaze, termice și ventilare, președinte al comisiei MDLPT pentru atestarea auditorilor energetici- zona Moldova, consultant științific la revistele „INSTALATORUL” ȘI „AQUAROM”, expert tehnic pentru cerințele de calitate Is, It, Ig și verificator de proiecte atestat de MLPAT.

Prof.univ.dr.ing. Dan POPOVICI

A absolvit I.P. Iași, Facultatea de Construcții și Arhitectură, promoția 1965; teza de doctorat a fost susținută în specialitatea Studiul și proiectarea drumurilor.

Pe perioada activității la Facultatea de Construcții și Instalații, a lucrat în cadrul aceleiași catedre, Căi de comunicații și fundații. A fost membru în colectivul de proiectare “Drumuri și sistematizare verticală” a Institutului Politehnic Iași care a proiectat unitățile de învățământ de pe Splai Bahlui. Membru în colectivul care a organizat și asigurat funcționarea atelierului de micro-producție și prototipuri de prefabricate din mixturi termoplastice colorate pentru marcaje rutiere.

De asemenea, a participat la proiectarea unui număr de 8 obiective în perioada 1973 – 1987 legate de amenajările exterioare, alei carosabile și pietonale și sistematizare verticală la clădirile Universității Tehnice Iași, pe fostul splai Bahlui. A proiectat modernizarea străzilor Bucium și Tudor Vladimirescu din Iași, străzi într-un cartier ANL din Bacău și străzile în cartierul „I.C.Brătianu – Bucium” din Iași, modernizarea str. Silvestru și N.Iorga din Iași, străzi în cartierul de vile Bârnova. A participat la elaborarea proiectelor de modernizare a 5 străzi în Municipiul Botoșani, proiectarea căilor de acces la centrul de afaceri Bârlad, proiectarea parcajului străzilor de acces și de sistematizare verticală la Centrul de afaceri și expoziții Bacău, la semaforizarea intersecției în Tg.Neamț, precum și la o serie de proiecte SAPARD pentru drumuri în județele Iași și Neamț.

În cadrul acțiunii de modernizare a transportului în comun din Municipiul Iași a făcut parte din colectivul de specialiști ai Facultății de Construcții care a verificat și avizat „Planul de dezvoltare a transportului în comun din Iași”, plan agreat de Consiliul Local al Primăriei Iași. Autor a numeroase cărți, manuale universitare și lucrări științifice. De asemenea, a fost coautor a 7 brevete de invenție în domeniul marcajelor rutiere. Membru al unor asociații profesionale, membru APDP și AICR, în țară și membru în comisiile internaționale ale CIB (Conseil International du Batiment): W-95: ”Urban Infrastructure” din 1996 și W-101: ”Spatial Planning and Infrastructure Development”.

Prof. univ.dr. ing. DAN PRECUPANU

A absolvit I. P. Iași - Facultatea de Construcții, (1960) secția CCIA; A susținut teza de doctorat la I.P.Iasi (1974) în specializarea Rezistența materialelor și Teoria elasticității și plasticității. După absolvire în perioada 1960-1964 a fost încadrat inginer proiectant de structuri la Combinatul siderurgic Galați, din 1964 a intrat în învățământ la Facultatea de Construcții Iași, (asistent, șef lucrări, conferențiar, profesor din 1990), la disciplinele Rezistența materialelor, Teoria elasticității și plasticității, Optimizarea proiectării structurilor de rezistență s.a.. A fost șef de catedra în perioada (1990-1991). Este conducător de doctorat din 1990, membru în comisie de doctorat la ENPC Paris 2002.

Domenii de cercetare: perfecționarea metodelor de calcul a structurilor, structuri pretensionate, teoria barelor cu pereți subțiri, stabilitatea elementelor structurale, teoria plăcilor plane, metode numerice. Este membru corespondent al Academiei de Științe Tehnice din România, secția Construcții și Urbanism, membru în Comisia Academiei Române de Stabilitate a Construcțiilor Metalice, Comisia MTTc de acordare a calității de expert și de verificator de proiecte, expert și verificator de proiecte pentru structuri, evaluator CNCSIS.

A elaborat 18 cărți și manuale universitare și 138 lucrări științifice.

Colaborări internaționale: E.N.P.C. Paris, University of Nottingham, University of Athens s.a.

Recunoașteri naționale și internaționale: Premiul Academiei Române 1990, Who's Who in Education din 1987, Cambridge, Man of the Year 2005-2006, Honor Medal of Peace 2007.

Prof.univ.dr.ing. Paulică RĂILEANU

A absolvit Facultatea de Construcții a I.P. Iasi, secția CCIA, în 1961 fiind repartizat în învățământ la disciplina de Geotehnică și Fundații. A susținut teza de doctorat în 1973. A efectuat specializări la NGI (Oslo), Universitățile din Stockholm, Londra, Madrid, Lisabona, Moscova, Berlin, Școala de Poduri și Șosele Paris s.a. A parcurs toate treptele universitare șef laborator, preparator, asistent, șef lucrări, conferențiar și profesor. Pe lângă activitățile didactice de aproape o jumătate de secol (47 ani) a lucrat în proiectare cu o jumătate de normă la DSAPC Iași, IPROCHIM Iași, Institutele de proiectare Vaslui, Botoșani, Neamț, Suceava. A fost secretar științific al Facultății (1986-1990), Director al Colegiului tehnic nr.2 (1990-1992), Cancelar al U.T. Iasi (1992-1996), Decan al Facultatii de Construcții și Arhitectură (1996-2004), Șef catedră (2004-2008).

Este membru a numeroase societăți științifice naționale și internaționale: Societatea Internațională de Geotehnică și Fundații, CIB, Asociația Oamenilor de Știință, Asociația Inginerilor, Societățile de Tuneluri, Geosintetice, Geotehnică și Fundații. A elaborat și publicat numeroase cursuri, monografii, cărți (35), a publicat peste 250 lucrări în țară și străinătate. A organizat și participat la conferințe și simpozioane naționale și internaționale făcând parte din comitetele de organizare și cele științifice (Mamaia, Sinaia, Iasi, Hamburg, Paris, Madrid). Este conducător de doctorat din 1992, îndrumând peste 35 de doctoranzi și finalizând 10. A proiectat și expertizat în județele din Moldova peste 500 de obiective în cei 47 de ani de activitate în geotehnica și fundații. În 1980 a publicat la EDP prima carte din România privind Calculul în domeniul Geotehnicii și Fundațiilor construcțiilor. A fost membru CNEAA (2000-2007), membru în Consiliul Național de Atestare a Diplomelor și a Titlurilor Universitare (2001-2006). Este expert atestat și verificator de proiecte pentru specializările (A1, A3, Af, A11). A făcut parte din comisiile de versanți, stabilitate, dezastre la nivel local și central. Înregistrat în toate edițiile "Who is Who in the World" din 1980.

Prof. univ.dr.ing. Alexandru VALACHI

A absolvit I.P.Iași, secția Electrotehnică . Este asistent la I.P. Iasi, din 1970 și profesor universitar din 1990. Actualmente este profesor consultant, având o vechime in muncă de 47 ani. Lucrările științifice au fost publicate în reviste cotate ISI sau indexate în baze de date internaționale, în reviste din străinătate, în reviste din țară, recunoscute CNCSIS și în volumele unor conferințe. A fost membru IEEE între anii: 1990 – 1995. Alte competențe: contribuție la înființarea Catedrei de Calculatoare; conducere de doctorat: 8 teze finalizate, 9 doctoranzi în termen, editor și membru în comitete de organizare – Distributed Systems, Suceava, 2006; membru in International Progame Comitte SACCS'2007; responsabil cu organizarea și managementul specializării de master cu taxă “Administrarea și controlul rețelelor de calculatoare” (2003 – prezent).A obținut premii, distincții: diploma de excelență a Senatului Universității Tehnice “Gh. Asachi” Iași pentru merite deosebite în activitatea de învățământ.

